Marius Golea



CUGETĂRI
DIN i-MEDIATELE APROPIERI

- Cartea Secretelor Relevate -

EDITURA CONCORDIA
- ARAD – 2010 -



Te rog! Să înţelegi! E o libertate! Absolută!

De acelaşi autor:

- **File de buletin / Identity Sheet, 2008**
- **Dicţionar de retorică, nonexhaustiv, 2009**
- **Misiunea, 2009**
- **The mission, 2009**
- **Studiu de retorică ortodoxă, 2010**
- **Romanul care nu a mai fost scris, 2010 (în comun cu scriitorii Flavian Suărăşan şi Dragoş Ceahoreanu)**

Motto 1:

„Eu mă minunez de toate acestea ca oricare altul. Căci sunt doar un scrib. Nu sunt «ale mele», ci sunt «prin mine».”

Motto 2:

Te rog! Să înțelegi! E o libertate! Absolută!



Dedicăm această carte:

Părintelui Arhimandrit Nestor, stareţul Sfintei Mănăstiri Bodrogul Nou.

Părintelui Mihai Popa, a cărui tragică dispariţie o regretăm profund.

Preotului maior Adrian David.

Familiei mele: Nestor – Rareş, Alina – Doria şi Adela.

Această carte a fost isprăvită la 25.12.2010, în prima zi a Crăciunului, Ziua Sfântă a naşterii Mântuitorului Nostru Iisus Hristos.

MARIUS GOLEA

Cugetări din i-mediatele apropieri

- Cartea Secretelor Relevate -

EDITURA CONCORDIA
- ARAD, 2010 -

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
Marius Golea
Cugetări din i-mediatele apropieri, Arad - Editura „Concordia" 2010
ISBN: 978-973-1745-80-0
Pagini: 162
Format: A 5

Editura "Concordia" Arad
Tel/Fax: 0257-533143
Mobil: 0722-358171; 0746-973690
e-mail: office"editura-concordia.ro
web: www.editura-concordia.ro
Editură înregistrată la Consiliul Naţional al Cercetării Ştiinţifice din Învăţământul Superior

---

Editor: Petre Şteţcu

Tipărit la Sellsoft Group S.R.L.

Arad, România
Coperta: Marius Golea

Date de contact ale autorului: goleam@yahoo.com;
www.buerebista.blogspot.com;
0040 – 748112001

Cuvânt înainte

Este cel puțin ciudat ca o carte de cugetări să fie publicată când autorul ei este la o vârstă încă tânără, când mai are de trăit o mulțime de experiențe. Din această perspectivă ea este susceptibilă a fi receptată ca o „promisiune”, oricât de matură, de plină de miez şi de bine structurată ar fi. Dar şi aceasta poate fi o percepție greşită, cum greşită mi se pare mult mai răspândita aserțiune că înțelepciunea este apanajul bătrâneții. Ceea ce trece drept înțelepciune, adesea nu este decât expresia neputințelor vârstei.

Trebuie să recunosc faptul că şi eu am fost surprins la momentul când am primit manuscrisul pentru a scrie câteva cuvinte de prezentare, dovedindu-mă, fără să-mi dau seama, tributar aceleiaşi prejudecăți. Mi-am revenit însă repede, încă de la primele pagini, când surpriza mea a fost asemenea seminței care a încolțit la citirea primelor cugetări aşternute pe hârtie de autor („adevărul nu este de partea nimănui”) şi a crescut cu fiecare cugetare, ca să devină un veritabil arbore înflorit, care îți încântă privirea, sufletul şi mintea.

Cartea de față, în întregul ei, stă mărturie unui spirit de observație viu, în continuă efervescență şi neostoită stăruință de a extrage esențe din trăiri autentice, din observarea i-mediatelor apropieri cu universul înconjurător şi, nu în ultimul rând, cu lecturile bogate cu care îşi hrăneşte sufletul şi mintea.

Umbra aceloraşi prejudecăți mi-a strecurat în minte întrebarea vicleană: de ce s-a grăbit să publice

această carte când mai putea aştepta, tânăr fiind, când mai putea aduna alte şi alte cugetări care să o îmbogăţească, întregind-o? Răspunsul a venit în momentul în care mi-am amintit că Marius Golea este prin excelenţă un om pe care timpul parcă-l mână de la spate, un om care se teme instinctiv că nu-i va ajunge vremea pentru cât simte că are de dat, de spus, de împărtăşit. Singur o spune: „Nu trebuie să mă risipesc în felurite direcţii... Eu trebuie doar să scriu, că vremea este puţină pentru câte mi s-au dat să fac.”

Rareori mi-a fost dat să cunosc un om cu un simţ al datoriei atât de dezvoltat, un om care îşi trăieşte viaţa cu credinţa că i s-a dat o misiune. Este suficient să-mi amintesc de cele două romane ale sale, întâiul fiind intitulat „Misiunea” şi mai recentul intitulat „Romanul care nu a mai fost scris”. Întâmplător am cunoscut nemijlocit mobilul scrierii celui de-al doilea, împrejurare care mi-a dezvăluit o latură a Omului Marius Golea pentru care nu poţi avea decât admiraţie şi respect.

Cugetările, aforismele, zicerile din această carte îşi au rădăcinile în realitatea imediată - pe care o trăim cu toţii (dar pe care puţini o înţeleg cum trebuie şi din care încă şi mai puţini au darul să decanteze adevărul) -, în experienţele de viaţă ale autorului, dar şi în cernerea cu simţ critic a operei unor autori îndrăgiţi, ca: Petre Ţuţea, Nicolae Steinhardt, Octavian Paler şi mulţi alţii pe care nu-i pomeneşte dar care, cu toţii, reprezintă pentru demersul acestei cărţi nişte catalizatori, adevăraţi fermenţi pentru propria gândire, pentru

ideile-concluzii generoase care se găsesc în fiecare pagină.

Veți găsi în carte cugetări care sunt expresii de o deosebită frumusețe, altele de un farmec mai liniştitor, unele lapidare, altele pline de poezie, majoritatea având darul să acționeze asupra minții şi spiritului aşa cum acționează asupra simțurilor esența unui parfum de trandafiri, ori mireasma inconfundabilă de tămâie.

Să dăm câteva exemple: „De ce toți copiii spun că au fost mari? Oare pentru că sufletul lor, înainte de naştere, a fost mai mare?” sau: „Important într-o comunicare nu este limbajul folosit ci căldura, dragostea cu care ni se vorbeşte, chiar dacă într-o limbă străină.”, ori: „Dacă ai deprins frica de Dumnezeu, nu-ți mai este teamă de nimeni şi de nimic.”, sau: „Nu-ți pierde vremea, din dragoste şi din milă, cu cei care nu pot înțelege”...

Câtă concizie şi profunzime când scrie: „Orice impas e o lecție de viață”, sau „Degeaba înveți dacă nu ştii. Degeaba ştii dacă nu înțelegi. Şi degeaba înțelegi dacă nu-ți foloseşte la nimic.”

Citind această carte cei care vânează numai idei aşa-zise originale, s-ar putea declara dezamăgiți. Dar cine va şti să recunoască şi să aprecieze haina nouă în care autorul a ştiut să îmbrace, vechi şi totodată perene, adevăruri, limpezimea şi poezia exprimării, va avea toate motivele să fie mulțumit. Ascultați numai cum zice: „Este o mare îndrăzneală să ceri cuiva să fie liber. Şi un şi mai mare curaj din partea lui să accepte.”, sau: „Din echilibrul minții cu inima se linişteşte sufletul”.

Vorbind despre politica de ieri şi de azi, în numai câteva paragrafe, condeiează un excelent eseu, cu încărcătură de adevăr şi poezie demne de un mare maestru al genului (dacă, înainte de toate, cugetarea poate fi considerată gen literar...).

Cu unele concluzii din carte poţi fi de acord, cu altele mai puţin. Aceasta nu ştirbeşte însă cu nimic plăcerea de a le cunoaşte, citindu-le. Poate să fie şansa ta de a-ţi reconsidera unele din propriile idei. Iată de pildă: personal nu împărtăşesc întru totul concluzia autorului un spune că: „Totul se află la vedere în Noul Testament. Faptul că cercetăm în toate părţile, orbi, pe orizontală, este o erezie". Mă simt tentat să suspectez că nici autorul însuşi nu are convingerea fermă că afirmaţia este în totalitate adevărată. Suspiciunea mi-o alimentează chiar el, de la bun început, în „Cuvântul înainte al autorului", unde recunoaşte implicit că a cercetat în toate părţile, atunci când îşi afirmă filiaţia din Ţuţea, Steinhardt, ori Paler. Personal aş întreba precum Pilat, când i s-a adus înainte spre a fi judecat şi condamnat Iisus: „Ce este adevărul?" (Ioan, 18-38).

Bănuiesc, cum de altfel sunt sigur că o face şi autorul, că se vor ivi şi mulţi critici. Este aproape inevitabil, şi de aşteptat pentru cine cunoaşte cât de cât natura umană. Nu pot decât să-i amintesc lui Marius Golea o cugetare de-a lui Iorga, în care acesta spune: „Unde se munceşte este şi mult de măturat. Din nefericire unii doar mătură."

Închei această sumară prezentare cu îndemnul: citiţi această carte şi sigur nu veţi regreta timpul petrecut în compania ei. Veţi găsi în ea ziceri de o rară frumuseţe, gânduri pline de miez, simţire

aleasă şi vă veți mira cum Marius Golea, autorul, a ştiut să găsească îmbrăcămintea (cuvintele) potrivită şi pentru propriile dumneavoastră gânduri, pentru intuițiile care aşteptau, nude, poate doar încolțite numai, să fie exprimate, să îmbrace haina cuvântului, spre a ieşi la lumină.

Şi încă ceva. Veți avea şansa de a cunoaşte Omul care crede că „A scrie este ca o împărtăşanie. Cei chemați să se apropie. Atât.”

Dragoş Ceahoreanu

Cuvânt înainte al autorului

Sperăm din tot sufletul ca mesajul acestei cărți să nu fie interpretat de distinsul cititor ca unul moralizator, ori mai rău, de izmenire cu pretenții de înțelepciune, din partea autorului…

Ne propusesem ca, spre sfârşitul vieții, tot ceea ce am trăit şi am putut transpune în cuvinte pe timpul excursului nostru spiritual, să fie sintetizat într-un fel de jurnal de concluzii: „văzute” ori „simțite”, de cele mai multe ori doar „intuite”. Dar, se pare că am înțeles ceva mai devreme decât era de aşteptat că nu ne este dat să adăstăm prin preajmă atât de mult cât ne-am fi dorit.

Sperăm că vom fi reuşit să ne ferim de un stil prețios. Tot aşa, ne dorim să fi putut oferi cititorului nostru senzația părtăşiei la explorarea acestei lumi minunate în care trăim, pe care doar răutatea noastră, incapacitatea de a iubi şi orbirea noastră sufletească o fac să fie altfel decât a creat-o, cu atâta bunăvoință, Dumnezeu, pentru noi.

După cum, din păcate, de atâtea ori am constatat că oamenii au înțelegeri diferite pentru aceleaşi ziceri, dorim să stabilim chiar de la început că, dacă intențiile noastre, chiar bune fiind, vor fi receptate negativ, este numai vina noastră, căci n-am ştiut să spunem destul de clar ceea ce am dorit a spune.

Regretăm că multe din cele ce ne-au fost inspirate la un moment dat, s-au pierdut pentru totdeauna. Altele, scrise pe margini de ziar ori pe plicuri de facturi, au supraviețuit, dar ne-am dezis

de ele, aşa cum, pe câteva, ilizibile, nu le-am putut folosi.

În paginile pe care vi le dăruiesc am vrut să vorbesc despre mine, despre noi, cât mai sunt încă aici, pentru ca să mă puteți urî, certa, sau, poate, iubi. Când încă mă mai puteți ierta, spunându-mi asta!

Am cerut „cuvinte înainte” marelui meu prieten, Dragoş Ceahoreanu, pentru că el este unul dintre sufletele mele pereche, duhovniceşte vorbind. Şi, tot aşa, şi el este la fel de sfâşiat de îndoială şi la fel de însetat de adevăr. Nu am vrut să fiu singur în această îndrăzneală ultimală! De fapt, i-am cerut totul: „Să-ți dai viața pentru prieteni, iată dovada supremă de iubire!”.

Cititorul va observa că nu întotdeauna categoriile sunt aşezate într-o ordine strict alfabetică. Însă, dacă asta a fost dezvăluit, vom trece sub tăcere motivele, lăsând pe fiecare să vadă cu proprii săi ochi.

În încheiere ne afirmăm filiația demersului din cele „321 de vorbe memorabile” ale lui Petre Țuțea, pe care, după descoperirea lor, le-am citit şi recitit mereu, cu o mereu mai mare încântare şi cu mereu mai multă bucurie.

Lui Petre Țuțea, Nicolae Steinhardt şi Octavian Paler, prea-aleasă plecăciune!

În speranța că măcar un singur cuvânt, ori vreo idee mai acătării, va rămâne în sufletul prea-răbdătorului cititor, şi acestuia, plecăciune!

Adevăr

Trăim limitați la câteva lucruri şi gânduri din care ne construim castele de cărți de joc şi ne simțim infailibili! Tot edificiul acesta se va dărâma atunci când ne vom aştepta mai puțin şi într-o străfulgerare vom avea conştiința greşelii... Singurul adevăr este la Domnul Dumnezeul Nostru Iisus Hristos, capul blândei şi adevăratei Biserici Ortodoxe.

Nu există mai multe adevăruri, ci unul singur: Domnul Nostru Iisus Hristos!

Adevărul vine de la Dumnezeu. Vorbele de la oameni...

Adevărul nu este „de partea” nimănui.

Chiar dacă ai dreptate şi eşti în adevăr, să nu-ți închipui cumva că cel pe care încerci să-l ajuți, arătându-i că greşeşte, va fi fericit să recunoască aceasta.

Cu cât stăpânitorii lumii acesteia încearcă mai agresiv să convingă de ceva, cu atât acel ceva este mai neadevărat.

Deşi cunoaştem adevărul ne pierdem vremea cercetând neadevăruri.

Căutăm misticul, misteriosul, absconsul întunecate, din înşelare. Adevărul lui Hristos stă înaintea noastră şi nu-l credem; că ne pare prea clar şi prea simplu.

Dacă-l acceptăm săraci cu duhul, vom ajunge în rai.

Misteriosul, absconsul, față de cel ales, este ca spionul față de credincios: primul ştie multe secrete, al doilea cunoaşte adevărul.

Totul se află la vedere în Noul Testament. Faptul că cercetăm în toate părțile, orbi, pe orizontală, este o erezie.

Se spun lucruri despre ceva sau despre cineva, numai pentru a obține cine-ştie-ce... În nici un caz pentru a fi consecvent unor principii!

Se mai „picură” adevăr doar pentru că nu se poate minți cu totul, nu se poate controla totul. Şi pentru a-i momi pe cei care înțeleg câte ceva, pentru a fi folosiți. Şi pentru a face minciunile mai credibile.

Nu vedem adevărul nici dacă dăm cu capul de el! De ce?: că suntem orbi din cauza propriilor noastre neputințe !

Ce te faci, că există şi raționamente corecte care, în fapt sunt greşite ?... Şi există şi greşeli, aparente, care, prin dragoste, nasc adevăr?!...

Ajutor

Dumnezeu te ajută! Şi sfinții… Oamenii doar se folosesc de tine.

Dacă te încredințezi ajutorului omenesc păcătuieşti în fața lui Dumnezeu! Dar şi dacă refuzi ajutorul oamenilor păcătuieşti, prin mândrie: dacă Dumnezeu i-a trimis ?… Diferența dintre toate acestea o face smerenia!

Armata

Toate armatele atacatoare, indiferent că se laudă cu cea mai înaltă tehnologie din lume, rămân până la urmă la stadiul de hoardă, care invadează „teritoriul sau interesele inamice”.

Armatele atacatoare nu sunt mulțimi matematice comandate de computere – deşi se doreşte cu tot dinadinsul aceasta – ci hoarde haotice de criminali…

Sunt un ofițer de elită, care nu mai crede în armată, pe care o iubea!

Artă

Când vom găsi definiția artei, a frumosului, vom pierde dulcea nelinişte a întrebărilor legate de acest subiect: ne vom dezumaniza.

În arta adevărată se vede vederea.

Frumosul – sau, ceea ce dă senzația de frumos – este sentimentul ce rezultă din interacțiunea sufletului tău cu spiritul formei, sentiment care te face să ştii că te afli în fața artei. Ce te poate face să afirmi că o „imagine” este mai bună decât alta, dacă nu simțirea transcendentală? ...

N-aş putea să fiu actor sau cântăreț de teama că nu voi putea repeta magia trăirii artistice, a inspirației, de fiecare dată.

Specializarea asta a muzicii simfonice contemporane (care nu mai are nicio muzicalitate) aduce a alienare şi a psihoză.
Se compune şi se cântă acum o muzică ne-muzicală.

În artă toți suntem egali! În timp... nu...

Ascuns

Ascuns este ceea ce nu poate fi văzut. Însă nu există lucruri ascunse tuturor, aşa cum nu există lucruri care să poată fi văzute de toți, totdeauna.

Chivotul de la biserica din Axum (Etiopia) este ascuns în sufletul călugărului ales pe viață să-l păzească! „Aurum nostrum non est aurum vulgi!”

Atitudine

Singura atitudine potrivită pentru români este aceea de a acționa constructiv şi creativ şi nu aceea de a se plânge tot timpul de neajunsuri; nu trebuie să căutăm vinovați şi vinovății, ci soluții.

Autoironie

Sunt un geniu şi nu am timp de ceilalți!... Problema e, că, ceilalți, nu ştiu asta! Şi nu prea au, nici ei, timp de mine!!!....

Biblia

Unii caută documente, pietre cioplite sau cioburi de oale, ca dovezi pentru a demonstra autenticitatea Bibliei… dar Dovada, Documentul, Adevărul: este tocmai Biblia!

Bine sau rău

Oamenii măsoară binele şi răul în funcție de propriile interese egoiste şi ajung din această cauză să creadă că binele şi răul nici nu există! Ajung să uite de Dumnezeu, de Iisus Hristos, de porunci!

Boală

Cu cât primesc mai multe cunoştinţe în domeniile medical, psihologic şi psihiatric, devin tot mai convins că este aproape imposibil să fii sănătos. Sau, cu alte cuvinte, ce mare miracol sunt oamenii aproape sănătoşi!

Brutalitate

Brutală este lupta care nu dă învinşilor posibilitatea de a se apăra, de a muri sau a se preda cu demnitate.

Cartea scrisă

Cartea scrisă, materială, pe hârtie, nu va dispărea niciodată prin înlocuirea sa cu informațiile înregistrate pe suport magnetic. După tipărire, ea nu mai necesită energie, aşa că poate fi citită şi de cei care se adăpostesc prin crăpăturile pământului.

Cărțile noastre trebuie să fie de două sute de pagini. Şi dacă este mult mai mult de spus, să fie de trei sute. Ce-i mai mult decât atât este umplutură, maculatură, divagație sterilă şi diluție. Este imposibil ființei omeneşti să experienteze subiecte compacte cu care să umple cărți mai mari de trei sute de pagini.

Dumnezeu toarnă cunoaştere în cărți şi în sufletele noastre. Chiar fără ca aceia care scriu cărțile să înțeleagă pe deplin cele ce au scris şi chiar şi fără ca aceia care le citesc să merite asta!

Cred că cel mai mare „atu” al meu este capacitatea de a folosi prin scris ceea ce mi se relevă. Că mulți ştiu, dar nu le foloseşte la nimic.

Scrierea unei cărți este o manifestare a dragostei scriitorului față de cititorii săi. Şi fiind dragoste, implică jertfa !

Căsnicie

Multe căsnicii clachează pentru că pretindem de la celălalt totul, şi când dobândim aceasta, mai vrem şi ceva pe deasupra.

Cenzură

Acum e mai bine! Înainte trebuia să te prostituezi intelectual pentru a-ți fi publicată o carte. Acum trebuie doar să faci rost de bani; din punct de vedere cultural poți să-ți rezervi dreptul la o anumită demnitate!

Singura cenzură pe care o accept este dorința permanentă de a mă afla în adevăr.

Citit

De la un timp aveam un blocaj în a citi. Citeam doar „profesional”, fără plăcere. M-a vindecat Luis Sepulveda, din care am citi în vreo două zile: „Nume de toreador”, „Jurnalul unui killer sentimental” şi „Bătrânul care citea romane de dragoste”. Mi-a redat plăcerea de a citi! Îi mulțumesc!

Pur şi simplu am înfulecat pe nerăsuflate „Convorbiri cu Octavian Paler” (Daniel Cristea Enache). Din copilărie nu mai mai citit cu o asemenea plăcere şi uitare de sine.

Nu-mi ajunge viața pentru a citi tot ce aş vrea ! Trebuie să fiu tot timpul conştient de asta !!!....

Regret că nu am citit totul; dar pe de altă îmi pare bine: nu cred că aş mai fi putut scrie.

Am o foarte mare problemă. Nu pot citi decât câte un rând deodată, la cărțile „grele”. Nu voi putea citi tot ce doresc... Citesc foarte încet! Până la citirea în diagonală cred că nu mai voi putea să urc, mai ales din cauza sănătății ochilor.

Competiţie

Competiția este o formă extremă de violență. Un fel de placă turnantă a înşelării şi o premisă continuată a distrugerii lumii acesteia.

Competiția izvorăşte din neputința noastră de a opera cu individualitatea, cu unul.

Comunicare

Important într-o comunicare nu este limbajul folosit ci căldura, dragostea cu care ni se „vorbeşte”, chiar dacă într-o limbă străină…

Prefer să comunic prin scris. Am timp să analizez din toate perspectivele şi pot corecta excesele…

Nu trebuie să pierzi vremea comunicând cu cei care nu vor să se folosească de tine, ci vor doar să le aprobi monologurile.

Conştiinţă socială

Poţi fi nepăsător material pentru tine, dar nu pentru cei care depind de tine; Nicolae Dela Rohia cita: „Pâinea pentru mine e o problemă materială; pâinea pentru aproapele meu e o problemă spirituală.”

Copii

De ce toți copiii spun că au fost „mari”? Oare pentru că sufletul lor, înainte de naştere, a fost mai „mare”?...

Copilărie

Când eram copil, mintea, fiind apropiată spiritului, îmi controla trupul. Am pierdut treptat asta, prin păcat. Dar, deşi sunt în pragul bolii, sper totuşi în iertare şi mântuire!

Corupţie

Corupția clasei politice se întoarce întotdeauna împotriva clasei politice.

Corupția elitelor conducătoare duce la coruperea endemică a popoarelor şi la creşterea exponențială a infracționalității.

Creaţie

Nu putem imagina nimic altceva decât palide copii ale lucrurilor deja create. De fapt, prin „creativitatea” noastră arătăm, doar, gradul în care am putut recepta Creația.

Se consideră că suferința, inadaptarea socială şi mentală, ratarea, sunt asociate, ori mai degrabă indispensabile creației artistice… Dar eu sunt fericit şi cred, cu oarecare succes şi în viața socială…

Credinţă

Sunt mii care nu ar crede nici dacă ar sta Domnul Iisus în fața lor şi ei şi-ar înfige degetele în rănile Lui.

Când cauți explicații şi justificări înseamnă că te îndoieşti, deci îți pierzi credința! Dragostea alungă îndoiala!

Dacă tot suntem orbi, măcar să zicem şi noi: „Cred Doamne, ajută necredinței mele!”.

Creştinism

Capitalismul nu poate fi creştin! A exploata este lipsă a iubirii... Dar nici comunismul nu este! Nici atât!

În concluzie, creştini sunt doar creştinii, fără de orânduire socială. Guvernul lor e biserica, iar „pre□edintele” lor este în ceruri!!!....

Critică

Scuipatul şi defăimările celor ce nu ne înțeleg, se transformă în distincții spirituale pe obrazul martirilor culturali.

Treaba noastră este să scriem. Dacă se poate cărți…

Treaba tuturor celorlalți este să critice, să nege, să spună prostii despre întreprinderea aceasta a noastră şi să calce cu cizmele invidiei inimile dezgolite ale sufletelor noastre.

Criticii de artă – cu unele excepții – au rămas în afara problemei şi au încercat, superficial, să găsească tot felul de convenții, artificii şi clasificări… pierzându-se în amănunte ce justifică alte amănunte…

„Ceva” este artă, pentru că un simț specific, general uman, ne face să-l receptăm aşa…

Unii critici încearcă să demonteze operele, stilurile, ca piesele unei maşini, pentru a pune apoi aceste piese pe rafturi: carburatoarele la carburatoare, cutiile de viteze la cutiile de viteze… Ei sunt „mecanicii clasificanți” ai societății omeneşti vis-à-vis de artă!

Noțiunile de „clasic” şi „modern” ar trebui eliminate dintre termenii teoriei artei, din cauza relativității lor.

În ciuda tuturor încercărilor de a fugi de individual, prin încadrare în şcoli, curente, etc., istoria artei nu face altceva decât să-l valideze permanent şi sistematic.

Cei mai acerbi apărători ai academismului, ai scolasticului, sunt cei dominați de neputința de a înțelege şi a simți arta!

Să te ferească Dumnezeu artistule, să creezi pentru a vinde şi pentru a mânca! Vei muri de una dintre cele două forme de foame: sau de foamea materială sau de inaniția spirituală…

Ce rost are să răspunzi celor care te atacă fără să înțeleagă?

Singura cale potrivită pentru a răspunde criticii este aceea de a publica o nouă carte.

Când fac critică literară am măcar această calitate: răbdarea de a citi şi de a înțelege, pe cât posibil, cărțile pe care le recenzez.

Cultură

Cultura îți arată doar o umbră a „dansului ielelor”. Ştiința te blochează în orizontalitate. Studiul este o cale fără sfârşit... Doar dragostea, şi la început frica, de Dumnezeu, te va salva pe tine însuți, din tine însuți, şi te va transforma în Omul cel Nou.

Oamenii risipesc prea multă energie în devenirea lor personală pentru că: nu ştiu decât prea târziu ceea ce vor să devină; nu există rețete pentru ceea ce au de făcut ca să devină ceea ce îşi doresc. De exemplu, ar trebui să fie clar identificate „programele” de studiu pentru a deveni pictor, medic, ori scriitor, etc. Şcoala răspunde doar aparent acestei nevoi, dar în realitate încurcă borcanele şi deformează, nu formează...

Cunoaştere

Cine vrea să ştie prea mult, cade în slavă deşartă.

Ştiu, probabil, mai multe decât majoritatea oamenilor din cele mai multe domenii; dar ştiu mult, mult mai puțin, decât ştiu unii oameni din unele domenii.

Credeam că mă cobor la statutul de epigon studiind şi iubind opera cuiva. Şi de aceea simțeam un disconfort. Însă am înțeles că, de fapt, creezi prin aceasta un univers frumos în care te situezi prin voință şi dragoste, iar opera studiată este doar pretextul, sau uneori fundația acestei întreprinderi.

Din cărți am adunat numai cunoştințe. Dar nu am aflat cunoaştere.

Lupt pentru a nu aluneca într-o cunoaştere erudită, dar stearpă; vreau să rămân în dragoste, chiar dacă asta ar cere să fiu condamnat, de cei care nu înțeleg, la „naivitate”!

Cucerirea puterii urmată de, ori realizată prin suprimarea cunoaşterii, dăinuie de pe vremea lui Ptolemeu şi a lui Alexandru Macedon!

Baza este Noul Testament şi ortodoxia română. De aici putem studia orice. Vom primi, ori

vom respinge, pe măsura aflării noastre în dragoste față de Iisus Hristos!

Îmi cer iertare că ştiu atât de multe şi nu le trăiesc în viața de zi cu zi, aşa cum respir!

Curaj

Cea mai mare vitejie e să-ți asumi dragostea duhovnicească! Aia care include credința în Iisus Hristos!

Cuvânt

Am început să studiez sensul unor cuvinte despre care credeam că îmi sunt în proprietate, atunci când mi s-a impus, prin lectură (Heidegger) să fac distincția între noțiune şi concept ! Cântăm prea mult după ureche...

Cuvintele nu sunt numere, ca să fie exacte...
Marile spirite, alchimiştii lumii acesteia, se folosesc de cuvânt ca de un ustensil, nu pentru a spune, ci pentru a sugera adevărul!

Dacia şi Geto-Dacii

Greşeala fundamentală a românilor este că vor să fie cu tot dinadinsul urmaşi ai romanilor deşi ei sunt eminamente daci! Limba Dacă, acea latină priscă, este aproape la fel cu limba română de azi.

Averile vesticilor sunt clădite şi pe aurul dacilor.

Istoria noastră, a dacilor, este aşa de îndelungată şi complexă, că nu va putea fi cunoscută în totalitate niciodată!

Roma a fost învinsă de toți cei care nu s-au temut de ea! Buerebista, Hannibal, Attila. Şi a fost şi unul care, deşi a pierdut, nu a fost învins: Decebal, fiul lui Scorillo!

Dacii vorbeau limba adamică!

Datorie

Nu ți se cere să-i îndrepți pe ceilalți ci pe tine; nu să schimbi lumea, ci pe tine însuți.

Democrație

Şansa vesticilor este că şi-au consolidat democrația odată cu creşterea graduală a respectului față de individ şi individualitatea umană.

Neşansa esticilor europeni, dar şi a altor foşti comunişti, este că ei construiesc acum capitalismul peste nivelarea indivizilor şi lipsa respectului față de individualitate şi pe ura față proprietatea individuală care a rămas în urma comunismului.

Falimentul democrației prin corupție netezeşte drumul, creează condițiile şi duce inevitabil la extremism.

Lăcomia politicienilor ignoră cu bunăştiință această lecție!

Descoperire

Toate aceste descoperiri!... De fapt ni se dă cu lingurița, ceea ce putem duce... Nu inventăm, nu descoperim, ci primim în dar vederea şi înțelegerea unor lucruri. Iar adevărul ultim, care stă şi bate la uşa înțelegerii noastre, nu-L acceptăm, îL respingem...

Dialog

Nu mai am o deosebită dispoziție pentru dialog de când m-am convins că 90% din întrebări sunt de fapt afirmații imperative, la care singurul răspuns acceptat ar fi aplauzele, iar cele mai multe luări de cuvânt sunt simple monologuri, la fel de imperative… Afirmarea de principii hermeneutice înseamnă statuarea unor legi arbitrare, a unor păreri absolut relative. Mai lipseşte, după ce criticii ne vor fi învățat ce-i frumosul şi urâtul, să vină filozofii să ne lămurească ce-i cu binele şi cu răul!!!

Discurs

Oamenii primesc mai bine şi mai uşor discursul emoțional decât pe cel rațional. Dar asta înseamnă doar că pot fi mai uşor mințiți...

Dragoste

Cât de mare este DRAGOSTEA!

Cu mijloacele actuale ale ştiinței şi cu slaba înțelegere şi credință ale noastre, poți demonstra orice lucru, dar şi contrariul său. Alegerea o face însă dragostea şi iubirea de Dumnezeu.

Văd cerul, oamenii, florile, apa; cât de frumos şi de bun eşti Tu, Doamne!

Înțeleg acum că dragostea față de Părintele Mihai, față de ceilalți părinți, îmi va fi gândul pe care-l voi gândi în momentul morții, spre linişte!

Dreptate

Doar Dumnezeu are dreptate! Oamenii au păreri...

Drum

Când cineva face drumuri, întreabă-te pentru ce le face: romanii le făceau pentru a cuceri lumea şi a strânge prada; Stalin pentru a ataca Vestul; iar acum se fac autostrăzi, pe banii bogaților din vest, pentru a fi exploatați săracii Europei.

Duşmani

Eu nu am duşmani. Însă, unii duşmani mă au pe mine...

Exil

Exilatul este grăuntele de polen pe care omenirea îl cerne în cele patru vânturi, spre o mai bună rodire, spre supraviețuirea umanității. Vai, exilatului, şi, totodată, cinste lui! El fecundează pistilul spiritualității omeneşti, chiar dacă, prin aceasta, i se cere - aparent nedrept – să moară...

Eternitate

Eu mă dau de partea eternității!

Exploatare

Lucratul „pe bandă”, „eficientizarea”, „productivitatea muncii” – sunt de fapt un transfer de bogăție de la cei din ce în ce mai săraci către cei din ce în ce mai bogați. Capitalul se acumulează „lui însuşi”.

E totuşi complicat să oprimi. Trebuie să consumi nişte resurse. Pe care, într-o lume dominată de economic, trebuie să ți le permiți.

Filozofie

Diferența dintre un filozof ateu şi un teolog este aceea dintre o grămadă de cărți şi o frumoasă biserică renascentistă…

Noica, nu-i ca, noi.

Final

Trebuie să ştiţi: nu se va termina niciodată!

Frică

Dacă ai deprins frica de Dumnezeu nu-ți mai este teamă de nimeni şi de nimic.

Ştirile de la televizor sperie popoarele pentru a le face să păcătuiască prin căderea în frică. Pentru că, aflându-se sub stăpânirea fricii ei nu cred în ajutorul lui Dumnezeu.

Nu-mi mai e frică să trăiesc! Totuşi, încă mi-e frică să mor...

Societatea ideală este aceea în care nu se cunoaşte frica.

Geniu

Caută să-ți petreci timpul vieții alături de sfinți şi de genii. Celorlalți oferă-le doar dragostea ta.

Prezența geniului anulează competiția.

Nu-ți pierde vremea, din dragoste sau milă, cu cei care nu pot înțelege!...

Apreciem geniile după ce mor; le-am respins şi negat pe timpul vieții. Aceasta deoarece, după ce mor, egoismul propriu nu ne mai atrage atenția că suntem mai prejos de ele.

Gândire

Am vorbit atâta, încât acum mă văd nevoit să tac şi să ascult!

Forța gândului este nemaivăzută! Dacă este în adevăr, viază întru vecie.

Aşa cum bicepsul antrenat se dezvoltă şi poate produce un surplus de lucru mecanic, aşa şi muşchiul gândirii, creierul, antrenat, produce un surplus de capacitate de reprezentare (reprezentare în sens semiotic...)!

Globalizare

Globalizarea este şansa unora, plictisiți de bogățiile şi puterea pe care deja le dețin, de a promova…

Glorie

Mă miră cât de relaxați şi în elementul lor se simt unii care primesc glorie, recunoaştere socială... Eu mă simt totdeauna vexat, incomodat, şi aş vrea, în acele momente, să fi fost oriunde altundeva...

Grabă

Dacă te vei grăbi să faci totul, nu vei mai avea timp să faci nimic!

Guvernare

Măsurile guvernelor afectează indivizii în funcție de distanța acestora față de bici: cel care ține coada biciului e cel care loveşte; cei aflați în apropiere sunt doar mângâiați de bici; cei mici, departe de cercul puterii, sunt plezniți de pleasna stăpânitorilor.

Hulă

Dragilor! Nici pe Mussolini nu l-a trăsnit Dumnezeu atunci când a cerut-o el!

Iisus Hristos

Dumnezeul Nostru Iisus Hristos câştigă nu lupte, nu averi. El câştigă dragoste, prin dragoste, când ne predăm Lui cu totul... Şi câştigul acesta nu este posibil a fi ros de vierme sau furat de hoț. Acest câştig este Comoara cea din Ceruri.

Iisus Hristos ne face pe toți egali cu El. De aceea ne este aşa de greu să-I primim cuvântul. Că noi vrem să fim egalii Lui, dar nu putem accepta să fim egali unii cu alții. Şi deci, din lipsa smereniei, nu suntem primiți!

Idee – spirit

Pe la 35 de ani am început să intuiesc puterea ordonatoare pe care o au ideea, spiritul… şi pericolul pe care gândirea liberă îl reprezintă pentru ideologiile de orice fel şi pentru exploatatori.

Nu avioanele înving, ci spiritul!

Avioanele şi alte arme sofisticate, nu pot aduce victoria, ci pot doar amâna înfrângerea. Doar spiritul şi adevărul pot învinge!

Nu castelele arată evoluția spirituală, ci lipsa lor.

Impas

Orice impas e o lecție de viață.

Inconştienţă

Unii sunt atât de preocupaţi să râdă de alţii încât uită să plângă pentru ei înşişi.

Devii conştient atunci când te desprinzi din propria gândire şi se situezi în afara ei, observând-o, îndoindu-te de ea!

Individualitate

Deşi Admirabilul Petre Țuțea spune că nu există doi, ci numai Unul, se poate remarca la specia umană o obsesie a clasificărilor, a încadrărilor, o tendință de a fugi, de a se apăra de individual, de individualitate – tendința speciei de a uniformiza indivizii ca manifestare a instinctului ei de conservare; să nu apară accidente care să pună în pericol perpetuarea ei; gândirea colectivă a speciei se vrea deasupra conştiințelor individuale!

Inteligență

Unii oameni sunt atât de inteligenți încât aceasta îi împiedică să devină înțelepți. Ei își pot justifica, în toate felurile, imaturitatea, cu argumente pe care ajung să le creadă şi ei…

Inteligența nu e nici bună nici rea: e adevărată.

Există şi consumatori, şi surse de inteligență! Trebuie doar să ai răbdarea, curajul şi credința de a le descoperi; descoperindu-te la rându-ți!

Dovada maximă de inteligență este să te „rupi" din mrejele „patriei".

Invidie

Cel care m-a trecut dinspre necugetare, spre cugetare, Poetul, se sperie de opera aceasta a sa: nu poate să treacă dincolo de neîncredere şi de invidie. Cum să fi descoperit El, care este aproape secat de inspirație, un inspirat care Este?!...

De-aia, fuge spre sine, din cauza sinelui...

Poetul ar vrea să-şi justifice propria neînțelegere prin arătarea neputințelor mele. Neputințele mele rămân! Dar şi lipsa de înțelegere a Poetului. El ar trebui să caute înțelegerea în propria lui neînțelegere!...

Istorie

Din istorie se cunosc părțile care se vor a fi cunoscute şi nu se cunosc părțile care se vor a fi ținute ascunse.

Iubire

Iubirea nu e bine primită în lume din cauza celor care nu sunt iubiți şi uneori chiar din cauza celor care sunt iubiți.

Eu am fost blocat sufleteşte o mare bucată din vremea vieții mele … Am învățat să-mi iubesc mama de-abia la 43 de ani, când am învățat să iubesc pe toată lumea.

Nu simt nevoia să fiu tot timpul cu prietenii mei, deoarece îi port tot timpul în suflet; mă gândesc mereu la ei, ei sunt mereu cu mine. Eu sunt tot timpul cu ei. Duhovniceşte…

Ce mare e puterea de a iubi!

Ce mare e riscul de a iubi! De aici şi frica…

Nu există dragoste fără jertfă!

Eu, Părintelui Mihai, nu mă rog ca să mă ajute… Şi nici nu mă rog pentru el… Ci simt o mare dragoste pentru el şi plâng, pentru el, cu mare drag!

Îndoială

Voi fi sfâşiat totdeauna de dorința de a scrie cât mai bine şi de îndoiala de a fi reuşit acest lucru.

Îndoiala risipeşte energia! Dragostea o înzeceşte, o însuteşte şi o înmieşte!

Înțelegere

Deşi nu am studiat destul de temeinic, am intuit sub forma unor revelații, toate problemele esențiale ale existenței.

Degeaba înveți dacă nu ştii! Degeaba ştii dacă nu înțelegi! Şi degeaba înțelegi, dacă nu-ți foloseşte la nimic!

Nu prin studiu ajungi să înțelegi, ci, odată ce primeşti înțelegerea, te pătrunzi de ea şi lămuririle vin de la sine… Studiul poate doar să te pregătească, într-un fel, pentru primirea înțelegerii…

Înțelegerea îți dă toate răspunsurile şi liniştea – pentru că primeşti esența cea dincolo de diversitate; şi atunci când rămâi în înțelegere, în esență, simți cursul firesc de la Unu către diversitate şi pe Unul în întreaga diversitate!

Dacă, în schimb, rămâi în diversitate, vei tot încerca să clasifici, pentru a atinge principiul ultim, şi ca urmare vei fi tot timpul derutat…

Învățând mai multe limbi străine, înțelegi mai bine limba poporului tău; încercând să-i înțelegi pe alții te înțelegi mai bine pe tine însuți!

Avem întotdeauna un nivel provizoriu de înțelegere!… (…Păi dacă totu-i relativ !…)

Din partea înțeleptului nu trebuie să te aştepți să fie (în material) harnic, ci izvoditor (în spiritual)!

Din faptul că nu răspund răutății tale, nu înțelegi totul?!... Atunci, nu vei înțelege, din totul, nimic!

Judecată

Ne pierdem vremea judecându-ne unii pe alții. În loc să primim talantul cel de aur şi să-l înmulțim! Iată-ne! Suntem aflându-ne ca nişte slugi netrebnice!!!

Eroul comunist este ca şi eroul capitalist! Laşul capitalist este demn de milă ca şi cel comunist! Nu pe comunişti sau pe capitalişti trebuie să-i respingi, ci comunismul şi capitalismul…

Am lucrat noi înşine, cu sârguință, păcatele de care-i învinuiam pe alții, judecându-i!

Lege, legalitate

Oscilez între senzația cauzalității științifice a proceselor din societate şi senzația improvizației absolut empirice. Sunt unii speciali, care, deşi nu sunt găsiți penali, conştientizează faptul că li se permite, că îşi permit să se situeze nu în afară, ci mai degrabă deasupra legii.

Societatea ne învață de mici că există o ordine ce trebuie respectată şi în funcție de asta suntem recompensați sau sancționați ca fiind buni sau răi. De fapt această ordine nu prea există. Doar un echilibru instabil de forțe care se confruntă permanent: o luptă între diferitele grupuri rivale: mafia, guvernul, poliția, infractorii, serviciile secrete, partidele politice, presa, concernele internaționale, etc.

Oare dacă ni s-ar spune adevărul acesta de la început, am fi mai pregătiți pentru a respinge răul (din cauză că am şti exact la ce să ne aşteptăm şi nu am fi expuşi dezamăgirii) sau am fi împinşi către rău?

Libertate

Este o mare îndrăzneală să ceri cuiva să fie liber. Şi un şi mai mare curaj din partea lui, să accepte!

Gândirea liberă nu înseamnă anarhie, ci eliberare.

Atitudinea, conştiința, sunt mai mari decât acțiunea. Aceasta din urmă este întâmplătoare – în lupta gigantică de interese acțiunea persoanei umane primeşte statut de furnică, este neînsemnată. Însă, nimic nu deranjează mai mult pe stăpânitorii lumii acesteia, decât spiritul şi gândirea libere…

În ceea ce priveşte munca, încropesc o metodă şi o aplic atât timp cât mă ajută – dar nu devin sclavul ei!

Nu există un limbaj universal. Atunci de ce să devin sclavul unui limbaj anume?

Am văzut oameni maimuțărindu-se în fața unor cuşti cu cimpanzei şi spunând cât de sănătoase şi de fericite erau acele animale captive…

Te rog! Să înțelegi! E o libertate! Absolută!

Libertatea energetică există dar ne este dată doar după ce vom fi progresat destul de mult în spirit.

Ferice de noi, care trăim vremurile acestea, în care nu suntem obligați să facem rău altora. Nu avem Inchiziție, nu avem comunism... Suntem de aceea liberi să urmăm calea Domnului.

Dumnezeu se foloseşte de noi cum Vrea! Să ne folosim, mult folosindu-ne, de faptul că suntem folosiți!

Celor care-mi spun că sunt liberi să mă critice, le răspund că şi eu sunt liber să nu îi ascult.

Dacă nu-ți doreşti nimic, n-ai nimic de pierdut. Şi atunci vei fi liber, fericit.

Dacă eşti sluga cuiva, măcar ştii cine ți-e stăpânul... Ai o certitudine! Dar nu eşti liber! Că libertatea înseamnă atât de multe riscuri...

Fă orice, numai să nu fii liber! Căci te vor urî cu toții!

Liberul arbitru

Ți se dă un infinit de variabile. Dintre care tu te limitezi la câteva, după limitarea ta! Şi-ți creezi un univers, după tine, limitat. Şi trăieşti în el propriile tale limitări…

Limite

Similitudinile dintre lucrurile imaginate de oameni arată însăşi limitele imaginaţiei omeneşti!

Linişte

Din echilibrul minții cu inima se linişteşte sufletul.

Trebuie să faci ceea ce poți face şi să nu te îngrijorezi pentru ceea ce nu poți. În felul acesta te vei afla în linişte.

Ni se dă multă frământare ca să nu avem linişte ca să venim la Iisus Hristos!

Să aibă grijă cei care fug de lume, ca în pustie să nu caute, ori, să nu dea de oameni!

Loialitate

Loialitatea cultivată de exploatatorii ființei umane pentru propriul lor interes, devine în final un obstacol în calea exploatării – pentru că loialitatea este în mod obligatoriu fidelă unor idealuri înalte şi altruiste – şi va fi sancționată, într-un final, chiar de cei care au cultivat-o!

Luptă

Cea mai grea luptă nu este cu ceilalți ci cu tine însuți!

Am înțeles că nici un război nu trebuie dus. Doar lupta cu sinele propriu.

Memorie

Nu sunt tare la memorie. O utilizez atât cât îmi foloseşte, apoi reuşesc să uit teoriile, numele, datele... Rămânând doar procesele, esențele, ideile, care au fost absorbite şi au devenit un mod de viață.

Misiune

Devii trimis, mesager, pentru că nu poți fi altfel. Nu te obligă nimeni. Dar tu nu poți respinge alegerea ta. Faptul că eşti ales...

Într-un fel, e ca şi cum tu te alegi pe tine însuți.

Minciună

Minciuna cea mai răspândită a zilelor noastre este spunerea lucrurilor doar în părțile ce convin. Şi adăugarea, la acestea, de rătăciri.

Mântuire

Dumnezeu nu-ți dă niciodată războiul până nu-ți dă mai întâi arma de apărare şi pavăza potrivite! Şi-apoi se luptă împreună cu tine pentru mântuirea ta!

Mântuirea prin Iisus Hristos e cea mai mare dovadă de democrație. Nu ți se cere să fii deştept, nici bogat, nici norocos. Doar să crezi cu dragoste în El.

Moarte

Şi moartea face parte din viață.

Trebuie să ne pregătim pentru moarte încă din timpul vieții.

Nu pierderea vieții trebuie să ne sperie. Ci mult mai mult decât atât.

Presimt şi simt, de ceva vreme, că voi muri.

Nimeni

Eu, când nu scriu, sunt un nimeni...

Odihnă

Odihna multă oboseşte şi îmbolnăveşte.

Odihna trebuie să urmeze oboselii!

Om

Omul rămâne om cât timp merge pe labele din spate.

Orbire

Nimeni nu este singur şi izolat. Doar orb şi surd sufleteşte.

Originalitate

Eu nu sunt ca nimeni. Eu sunt doar cum mi s-a dat să fiu. Doar atât.

Paradox

Paradoxul atitudinii evreieşti în ceea ce priveşte manuscrisele de la Marea Moartă, este că, pe de o parte, le păstrează pentru că atestă vechimea existenței evreilor ca popor, iar pe de altă parte, nu le dau publicității pentru că le-ar contrazice convingerile religioase.

Păcat

Dacă nu ți-ar apăra Dumnezeu sufletul când păcătuieşti, ai muri de ruşine şi de durere.

Patimi

Sub munca patimilor te poți înțelepți sau te poți pierde definitiv! Numai Bunul Dumnezeu ştie ce se va întâmpla! Nu-ți rămâne decât să speri, să te temi, să-l iubeşti pe Domnul Dumnezeul Nostru Iisus Hristos!

Patriotism

Patriotismul meu este să încerc să fac ceea ce pot, în loc să mă plâng de ceea ce nu pot face. Să găsesc soluții, nu să formulez critici.

Excesele patriotarde nu înseamnă patriotism; dimpotrivă: sunt contraproductive.

Pământ

Singurul mijloc de producție care nu poate lipsi omului, care este primordial legat de viață, care asigură hrana, este pământul! – Nu se pot mânca metale, plastic şi microprocesoare. Pământul este baza, şi totuşi, cât de marginalizați, de desconsiderați sunt țăranii!...

Libertatea reală a omului a dispărut atunci când a fost introdus impozitul pe pământ.

Pelerinaj

Pentru mine orice pelerinaj spiritual ar fi doar o simplă călătorie de plăcere. Căci adevărul l-am găsit în Noul Testament, la mănăstirea Bodrogul Nou, în Pateric, la Părintele Nestor, la Părintele David, la Părintele Mihai, la Părintele Ioan, la Părintele Nicolae Dela Rohia, la Petre Țuțea, la alți prieteni!...

E aproape indecent să fiu atât de fericit şi, totodată, să nu merit nimic din fericirea ce mi s-a dat!

Pensie

Nu mă voi pensiona niciodată! Voi munci până la moarte! Dar nu neapărat material, ci mai ales spiritual!

Pesimism

Cea mai ades întâlnită caracteristică a oamenilor „mari” este aceea de a fi pesimişti. Ei cred că asta e o calitate şi de aceea se consideră minunați. Le lipseşte însă încrederea, curajul de a fi ei înşişi, de a face ceea ce-şi doresc, doar din frica de a nu fi ridicoli. Dar, chiar de-aia, ori mai ales de-aia, sunt foarte, foarte, ridicoli!!!

Plâns

Am plâns la moartea oamenilor mari pe care i-am cunoscut: părintele Mihai, Nichita Stănescu, Adrian Păunescu!

Politică

Oamenii politici cred că ei conduc, prin cuvânt! Însă, de cele mai multe ori, cuvintele sunt cele care îi conduc…

Politica de azi se află în căutarea votantului plantă: să poată fi cosit, să i se ia tot, să nu mai ceară nimic, să nu mai critice, să nu mai aibă păreri personale…

Problema ascunsă în pântecele acestei rătăciri este că plantele vor fi păscute de ierbivore.

Deci, conducătorule, păscându-mă devii ierbivor. Şi o să te mănânce şi pe tine, odată şi odată, carnivorele lumii acesteia.

Cel mai mare pericol pentru politicieni este să piardă încrederea celor pe care-i conduc.

Accedia votantului față de politică şi față de politicieni duce la apariția exceselor şi extremismelor de orice fel.

Politica te trage în judecarea aproapelui, ură şi slavă deşartă. E o cale a răului.

Popor

Nu putem scăpa nici măcar prin emigrare ori prin exil de pedeapsa, de predestinarea, de a fi parte integrantă a propriului popor.

În fața poporului tău trebuie să alegi între a fi călău sau victimă… gardian sau deținut politic… spun aceasta ca unul care am trăit jumătate din viață în socialism şi jumătate în capitalism.

Post

Foamea face rău. Postul - dacă este însoțit de rugăciune şi făcut întru dreapta socotință - dimpotrivă!

Premii

Cunoscând acum ce-i cu premiile literare, mi se pare trivial şi depravant a le accepta. Voi refuza orice premiu, sper, cred...

Premiul Nobel

Nobel vrea să-şi spele păcatele…

Ce mare eşti dacă primeşti premiul Nobel! Dar, ce mult, mult mai mare eşti, dacă-l refuzi!…

Un banc bun, deşi cam fără perdea: Sully Prudhome, Frédéric Mistral, Henryk Sienkiewicz, Rudiard Kipling, Selma Lagerlöf, Maurice Maeterlick, Rabindranath Tagore, Romain Rolland, Anatole France, William Buttler Yeats, George Bernard Show, John Galsworthy, Luigi Pirandello, André Gide, William Faulkner, Bertrand Russel, Winston Churchill, Albert Camus, Boris Pasternak, John Steinbeck, Jean Paul Sartre, Samuel Beckett, Alexandr Soljenițân, Pablo Neruda, Gabriel Garcia Marques (…) şi… şi… şi… Herta?!… (draga de ea!…?) Müller…?!….

Prieteni

Caut în prieteni parteneri de dialog spiritual. Dacă ei vor înțelege altceva, mă voi retrage respectuos, dar definitiv. Însemnă că nu-mi merită sârguința de a afla adevărul prin ei. La fel voi face cu toți ceilalți, care mă vor face să-mi pierd timpul.

Am trăit clipe minunate, pentru care sunt recunoscător, având rarul privilegiu de a discuta cu unele persoane. Însă, mult mai prețioase, sunt şi mai rarele momente, când am putut tăcea cu cineva...

Nu simt nevoia de a fi tot timpul cu persoanele pe care le iubesc. Le port în suflet mereu şi mă gândesc tot timpul la ele. Pe cei plecați, la fel. Toți sunt, tot timpul, cu mine!

Progres

Suntem la fel de sălbatici şi de cruzi ca în vechime. State care-şi zic că sunt dezvoltate, industrializate, civilizate, democratice, ucid copiii altor oameni pentru a-şi hrăni mai bine proprii copii... S-au schimbat doar dimensiunea cantitativă şi tehnologia armelor.

Doar creştinismul reprezintă o evoluție adevărată, aşa cum ni-l transmite Domnul Nostru Iisus Hristos şi Biserica Ortodoxă Română!

Cetățenii țărilor civilizate sunt mândri de alergarea lor spre material, de „progresul lor"... Dar au reuşit ei oare să aline durerea şi disperarea canceroşilor, a altor bolnavi, însingurarea şi înstrăinarea?! Alienarea?! Şi-atunci, la ce bun tot „progresul" lor...?!

Există două tipuri de oameni: sfinții şi sălbaticii.

Prin toată zbaterea omenească de mii de ani nu s-a ajuns la nimic! Iar pe Domnul Nostru Iisus Hristos nu-l ascultăm...

Progresul general rămâne în urma progresului individual. Cu cât zgârie-norii câtorva se ridică mai sus, cu atât mai mult, cei de jos coboară în crimă şi sălbăticie şi se dezumanizează. Echilibrul există doar în societatea satelor româneşti, având în centrul lor, călăuzitoare, Biserica Ortodoxă Română.

Prostie

Nu vă temeți! Prostia pietrificată, calcifiată, a conducătorilor, este coaja oului din care vor ieşii puii de vultur ai neamului acestuia. Dar, vai celor ce construiesc zidul, căci îi va sfâşia clonțul ascuțit ai puilor de hultan!

Putere

Puterea se bazează pe interesele celor pe care-i stăpâneşte.

Cei puternici cred că principiile sunt „smiorcăiala” celor slabi; însă Dumnezeu ne-a lăsat principiile pentru că nu putem înțelege dinamismul absolut! Căci Dumnezeul Nostru Cel Viu nu se poate cuprinde în principii!

Eşti puternic absolut când renunți de bună voie la exercitarea puterii lumeşti.

Toți cei care acced la putere şi se lasă corupți de ea, trebuie priviți ca nişte oameni suferinzi şi tratați ca atare.

Prietenii mei sunt mult mai puternici decât mine. Mie mi s-a dat totul, şi, din cauza lenei mele, de-abia reuşesc să încropesc câte ceva. Dar ei, care nu au aproape nimic, chiar şi pentru puținul care-l fac, luptă mai mult decât mine.

Are omul puterea de a nu muri?... Nu!: Deci, nu are nicio putere.

Blestemul cezarilor este acela că ei nu au unde să fugă, atunci când sunt răsturnați de la putere.

Puterea nu te vrea prieten, ci supus.

Graşii pământului au puterea de a omorî nenumăraţi oameni. Dar, „chiar îngrijorându-se, au crescut măcar un cot”?...

Toate acţiunile omeneşti pentru obţinerea puterii planetare au fost şi vor fi sortite eşecului. Lumea este a Lui Dumnezeu!

Cred în puterea minţii (am şi experimentat câte ceva...), în călătoriile astrale, etc. Dar nu am nevoie de ele. Nu sunt religia mea. Eu am Biserica Ortodoxă Română, Patericul, Vieţile Sfinţilor, dragostea necondiţionată şi buna socotinţă a duhovnicului, şi frica, şi, poate, şi dragostea de Dumnezeu!

Poţi câştiga toate „puterile” dacă-l pierzi pe Dumnezeu. Iar dacă-L câştigi, nu mai ai nevoie de nicio altă putere.

Rai

Nu ştiu de ce mi s-a dat să trăiesc, încă de pe pământ, în rai !... Oare ce preț trebuie să plătesc, eu, inconştientul ?...

Răbdare

Trebuie să învăț să construiesc pe rând, nu totul de-odată. Nu ştiu dacă voi reuşi…

Război

Cum pot celebra oamenii războiul?! Faptul că au ucis pe cineva?!...

Războaiele nu au niciun rost! Nicio victorie nu e definitivă! Nicio impunere nu dăinuie prea mult! Există un singur război care poate fi câştigat, dar care face cele mai multe victime: cel cu noi înşine! Şi, odată câştigat, ne trece în viața veşnică!

Cum răspund cei care spun despre unele războaie că ar fi sfinte, la porunca: „Să nu ucizi!”?!...

Respect

În lumea de azi respectul este luat drept laşitate. Bunul simț: prostie. Agresivitatea drept „dovadă” de inteligență şi eficiență…

Este vorba de orizontul de aşteptare. Dacă arăți respect unuia învățat cu bătaia, el nu va aprecia asta; dimpotrivă te va bate el pe tine. Cu cât îl respecți mai mult, cu atât mecanismele psihice dobândite îi vor dicta că eşti slab şi meriți să fi oprimat…

Puțini oameni pot suporta să fie respectați.

Revoluție

Am un sfat pentru tinerii revoluționari: dacă tot pornesc o revoluție să o facă din motive egoiste, materialiste sau să nu o facă de loc.

Asta pentru că, în final, cei care sunt mânați de venalitate vor confisca oricum revoluția şi îi vor sacrifica, în moduri diferite, pe idealişti.

Revoluțiile sunt bune doar pentru scopuri materiale. Ele nu sunt pentru sufletele simțitoare.

Revoluțiile schimbă doar torționarii, între ei...

Români

Diversitatea în folclorul românilor este nesfârşită! Fiecare sătuc este o altă Românie. Şi toate aceste Românii alcătuiesc prin minune dumnezeiască România Mare. Unitate în diversitate!

Mulți spun că timpul românilor încă nu a venit încă... Eu spun că românii sunt în glorie de când se ştiu – şi vor fi pentru totdeauna -, dar obişnuindu-se cu ea, nici nu o mai văd. Gloria noastră este umilința noastră şi trăirea în credința curată creştină şi ortodoxă.

Pe români nu va putea să-i stârpească nimeni, numai dacă nu cumva poate cineva să stârpească munții şi pădurile şi dealurile şi câmpiile cu iarba şi vietățile... Căci ei sunt una cu țara lor! Cu legea Lui Dumnezeu care nu va pieri în veci! Şi cu credința ortodoxă strămoşească!

Românii nu au produs, până de curând, nimic periculos pentru întreaga omenire. Nu au născut „urâciunea pustiirii” niciodată. Dar au făcut-o în ultima vreme!... Căci, cancerul social, politic, fizic, nu e altceva decât „urâciunea pustiirii”, iar acum, noi, românii, o punem „la loc de cinste”!

Există un plan privind românii, dar nu poate fi explicat. Doar sugerat. „Cel care au urechi de auzit, să audă”.

Românism

Nu este vorba de Români, de Limba Română, de România (mai mare sau mai mică după cum vrea Bunul Dumnezeu). E vorba de ROMÂNISM.

Dacă nu eşti român nu poți înțelege românismul. Acesta transpare prin folclor. Românismul şi Ortodoxismul.

De ce să fi mândru că eşti român?!... Tu, fii român, dacă eşti în stare! Dacă poți!... Şi-atât...

Poți scoate românul din România, dar nu poți scoate România din român.[1]

[1] Culeasă. Auzită întâmplător pe stradă. Prea frumoasă ca să nu fie amintită aici.

Sacrificiu

Nu te poți sacrifica pentru popor, dacă nu ți-o cere. Mai mult, nici un popor nu merită sacrificarea, sacrificiul, vreunui om !

Sănătate

Vedem şchiopi care aleargă, ciungi care pictează cu picioarele... Iar noi, sănătoşi, trăim în lene şi în desfătare necuviincioasă, nimic realizând!

Scris

De ce să mai scrii? De ce să mai citeşti?: Pentru că nimeni dintre oameni nu a spus totul şi nimeni nu cunoaşte totul! Cunoaşterea e infinită. Orice carte este citită într-un mod unic, aşa cum ființa umană este unică!

Cred să o scriere este ca o Împărtăşanie... „Cei chemați”, să se apropie! Atât.

Am început să scriu când nu am mai putut citi; majoritatea scrierilor celorlalți îmi par acum la fel, şi, fără rost.

Nu trebuie să mă risipesc în felurite direcții... Eu trebuie doar să scriu; că vremea este puțină pentru câte mi s-au dat să fac.

Scrisul este atunci când nu poți altfel decât să scrii: ca o nevoie fiziologică a sufletului.

Eu am încurajat mai mulți scriitori decât au descurajat alții.

Am cunoscut pe mulți care scriu; şi totuşi, puțini scriitori.

Mă aflu pendulând între o asceză a scrisului şi o nevoie a împărtăşirii sociale a ceea ce scriu – din slavă deşartă dar şi din dragoste față de prieteni.

Scrisul pentru mine nu este o finalitate, ci o cale…

Îmi pare că orice altceva, înafara scrisului, mă distrage de la misiunea pe care o am, singura care contează: să scriu.

Ei vor să fie şi se străduiesc şi muncesc pentru asta: scriitori.
Eu sunt, ştiu şi muncesc mult mai mult ca ei, până la epuizare, din cauza asta. Pentru că nu pot altfel decât să fiu ceea ce ei de-abia încearcă fie.

Eu nu scriu pur şi simplu cărți! Eu încerc să creez evenimente spirituale!!!

Nu scriu pentru a împlini o carte ci un excurs spiritual. Cărțile mele se scriu singure; doar se folosesc de mine. Mie îmi rămâne să mă bucur, să mă dedulcesc de călătorie, ca şi de amintirea călătoriei, care este cartea născută!

Se pare că tot ce se scrie prin mine devine o carte religioasă!… Am eu vreo vină în asta?!…

Acum, în acest timp al vieții, simt că nu mai am timp să citesc, din cauza nevoii permanente de a scrie cele ce-mi sunt date.

Una dintre penitențele mele este scrisul.

Scriind şi ajutând pe alții să scrie: mi s-a dăruit o formă de jertfă!

Eu nu sunt nimic! Doar slugă a Lui Dumnezeu, scriind cuvintele ce mi se dau!

Simplitate

Se adevereşte regula: lucrurile complicate sunt greşite!

Singurătate

Doamne, ajută-ne să nu murim singuri!

Smerenie

Eu care, odată, mă credeam atât de mare, am ajuns, până la urmă, atât de mic...

Cărțile pe care le scriu, doar din slavă deşartă le-aş putea numi „ale mele”. Ele sunt mai presus de mine!...

Smerenia trebuie să fie numai întru Domnul Nostru Iisus Hristos. Altfel e ca postul fără rugăciune: duce la moarte!

Spiritual

Eu căutam ceea ce de fapt găsisem, pentru că era tot timpul cu mine; dar eu, orb, refuzam să găsesc.

Spiritualitatea clasică este înlocuită cu „spiritualitatea know–how”; gândurile, intuiția, imaginația, sufletul: sunt înlocuite cu „Instrucțiuni de folosire”. Gândeşti, în acest caz, nu racordat la transcendental, ci ca şi cum ai avea mintea plină de roți dințate şi de şuruburi, de utilaje, care-ți vor estompa şi stinge, până la urmă, lumina venită de sus.

Suflet

Puterea nu vrea, până la urmă, bani; nici averi – acestea sunt pentru ea doar mijloace. Puterea vrea să se impună asupra sufletului tău, ca să te facă să ți-l pierzi!

Oamenii se asociază diferitelor grupuri, ideologii, națiuni. Luptă de obicei pentru idealurile altora... uitând că singura luptă adevărată este cea pentru câştigarea propriului suflet!

Stăpânitori

O mare realizare a stăpânitorilor acestora de acum ar fi să-i urâm. Cea mai mare şi singura, de fapt…

Suferință

Nu suferința trebuie eliminată din lume, ci răutatea! Prin suferință ne mântuim iar prin răutate ne osândim.

Nici nu ştim câtă mângâiere şi bucurie primesc cei care suferă întru Numele Domnului Nostru Iisus Hristos!

Nu poți alina suferința tuturor! Dar fă tot ce poți măcar pentru cei cu care te întâlneşti, sau măcar nu produce la rândul tău suferință!

Este atâta suferință în ochii celor mai mulți dintre copii încât nici nu îndrăznesc să-i privesc în față…

Supravieţuire

Contează doar să supravieţuieşti şi să faci tot ce poţi mai bun, din punct de vedere spiritual, cu viaţa ta.

Dacă ştii, dacă înţelegi, nu acţiona, nu da de înţeles. Taci! Supravieţuieşte... Înmulţeşte-te. Dă slavă! în ascuns. Mergi mai departe pentru slava Lui.

Nu trebuie să te duci către oameni, ci către Dumnezeu. Fă ceea ce ţi s-a dat, de sus, să faci.

Şcoală

Şcoala ne cere să memorăm pentru a ne recompensa ori a ne permite absolvirea anilor de studiu. Dar ar trebui mai degrabă să ne ceară să folosim, să ne folosim, să interpretăm, să prelucrăm, să dezvoltăm sau chiar să criticăm şi să negăm, ceea ce studiem. Asta ar fi dezvoltare, evoluție! Pe când aşa, ne cantonăm în trecut, de frica de a nu greşi cumva recitarea celor gata ştiute şi deja acceptate. Papagalilor – ce suntem !!! (licență intenționată !)

Deplâng soarta învățământului actual, de aici şi de aiurea, deoarece nu oferă decât elemente de gândire! Cel care învață are nevoie să fie ajutat să primească, de sus, un aparat de gândire !

Ştiinţă

Ştiinţa e o alergare cu ochii închişi cu pretenţia de a străbate infinitul.

Credinţa este deschiderea „ochilor spirituali” pentru a vedea până la marginile universului.

Progresul ştiinţific face să fie din ce în ce mai mulţi oameni pe planetă şi din ce în ce mai puţină nevoie de ei.

Când ştiinţa se va împlini şi va ajunge la cunoaşterea ultimă, va descoperi că a aflat smerenia şi iubirea de Dumnezeu! Ce păcat de atâta risipire de energii. Savanţii şi filozofii ar fi putut să citească Noul Testament.

Ştiinţa fără credinţă este o cale aventuroasă de a conduce lumea.

Eşecul comunismului induce un semn de întrebare şi asupra capitalismului, care, ca şi comunismul, exploatează numai latura utilitară, materială, a cunoaşterii.

Măsoară unii nişte peşti şi vor să afle sensurile lumii. Mai bine ar citi Noul Testament!

Tehnologie

Oamenii, prin tehnologie, încearcă să scape de ei înşişi, de oameni. De fapt de OM-ul însuşi.

Este necesar să păstrăm controlul uman asupra omenirii! Computerele, celularele, comunicațiile globale, organizațiile, tind să cibernetizeze, să impună controlul maşinii asupra ființei umane.

Unii încearcă să stăpânească lumea cu ajutorul tehnologiei, până când tehnologia va stăpâni lumea şi pe ei.

Teoria conspirației

Cum poți conspira la nivel mondial? Foarte simplu: fundamentezi o ideologie care exploatează slăbiciunile omenești și promovezi tendințele ce se nasc din influența ideologiei aceleia asupra naturii umane slabe...

Orice creștin crede în teoria conspirației. În lupta celui rău împotriva planului lui Iisus Cristos de a ne mântui. Iar, cel rău, lucrează prin oameni...

Tezaurul Dacic

Tezaurul Dacic a prelungit viața Imperiului Roman cu cel puțin încă trei veacuri. „El Dorado”-ul timpului era Dacia.

Tirani

Dacă n-ar avea slăbiciuni omeneşti, tiranii ar conduce lumea fără probleme şi fără ca să li se poată împotrivi cineva. Dar, ce jalnic pentru ei, că în afară de mai multe păcate, n-au nimic în plus față de victimele tiraniei lor.

Ţara

Cântecele românilor, limba română, sună ca plânsul privighetorii, ca bucuria grâului copt bătut de vântul verii; ele sunt patria şi țara!

Unitate

Unitatea nu înseamnă uniformitate, ci diversitate în armonie!

Univers

Fiecare dintre noi trăieşte în universul pe care îl pune în jurul său: prin convingeri, cunoaştere, idei, păcate şi virtuți… Poți alege, deci, să fii fericit (dar şi nefericit)! Nu ți se cere decât conştiență de sine.

Universitate

Universitatea de azi dă naştere unor „tehnicieni” şi nu unor „oameni de ştiinţă” – mai mult „limitează” gândirea decât o încurajează.

Ură

Trebuie să împiedicăm ca ura altora la adresa noastră să devină motivul principal al vieții noastre, în încercarea de a ne apăra şi de a ne răzbuna. Altfel, cei care ne urăsc, vor câştiga cu adevărat, condamnându-ne şi pe noi la a urî.

Victorie

Victoria în luptă este faptul că nu te-ai predat, chiar dacă ai fost învins…

Şcolile de artă ar trebui să se limiteze la a preda latura pur practică – destul de limitativă şi ea – a meşteşugului, lăsând elevii să-şi găsească propriul drum.

Epigonismul apare făcând din studenți „poze”, din ce în ce mai voalate, mai „raționale”, ale maeştrilor, a căror artă a înflorit simplu şi intens, cu bucuria de a trăi a trandafirului sălbatic.

Vârstă

Până la treizeci de ani poți fi tot ceea ce vrei; după aia ești, şi tu, ceea ce mai poți fii.

Poți trăi o sută cincizeci de ani şi să nu ştii de ce ai trăit.

Viață

Am cea mai bună viață din lume. N-o merit!... Doamne Dumnezeul meu, milostiv Fii mie, păcătosului!

Eu sunt produsul a două sute de ani de suferință cruntă a familiei din care mă trag. Şi de 43 de ani trăiesc numai în fericire continuă... Oare au trăit ei toate necazurile noastre, epuizându-le şi lăsând pentru mine numai bucurii?! Şi, cred, şi misiunea de a nu-i dezamăgi!...

Pe toți ne va omorî, până la urmă, viața! Să ne rugăm, până atunci, a trăi întru voia Domnului Nostru Iisus Hristos.

Vorbe

Nu încerca să explici ceea ce spui. Dacă ai ceva adevărat de zis, spune, şi asta va explica totul.

Zgârcenie

Zgârcenia este de fapt o risipire – căci ții nefolosite resurse care ar putea ajuta pe mulți, dar şi pe tine, aducându-ți mântuirea.

Cuprins